

Պարույր Սևակ

Պիտի ճանակեն

Գիտե՛ն, վերբաստին պիտի ծանակվեմ,
Սակայն ի՛նչ արած,
Չասել չե՛ն կարող,
Որ լուրթյունը նույնպե՛ս գույն ունի,
Սպիտակ է նա,
Այնքա՛ն սպիտակ,
Որ աչք է շաղվում...
Փառքը համ ունի՝
Թթվաշ ու տտիպ,
Որ ախորժակ է գրգռում միայն՝
Չտալով հագուրդ...
Խանդը հոտ ունի՝
Այն հոտը արյան,
Որ ցուլերին է կատաղեցրնում...
Եվ արյուն ունի նաև նախանձը.
Արյունն այդ սև է,
Ինչպես արյունը միջատ-մրջյունի...

19.XII.1959թ.

Թիֆլիս